

Εκπαιδευτικός πλάθει το μέλλον των μαθητών της

Αγαπητοί μου μαθητές Σας γράφω αυτό το γράμμα στις 15 Απριλίου 2120. Βρίσκομαι στο κέντρο της Αθήνας σε ένα πάρκο που δημιουργήθηκε τα τελευταία 20 χρόνια. Τριγύρω παίζουν παιδιά του δημοτικού, κ η φύση είναι στα καλύτερά της. Μπορούμε να μυρισουμε το καθαρό αεράκι. Πολλά έχουν αλλάξει από την επιδημία του κορονοϊού τα τελευταία 100 χρόνια. Οι αλλεπάλληλες εξάρσεις του μας άνοιξαν τα μάτια κ είδαμε τι είναι σημαντικό κ τι όχι. Οι άνθρωποι κινδυνέψαν πολυ, έμειναν για αρκετό καιρό στη μοναξιά, για αυτό εκτίμησαν την παρέα, κ τη ζωή τους. Η ποιότητα της ζωής τους άλλαξε προς το καλύτερο. Δεν τους ενδιαφέρει πλέον να έχουν πολλά χρήματα κ πολυτελή αυτοκίνητα, είναι ευτυχημένοι με τις παρέες κ τα γέλια που κάνουν. έτσι, οι βιομηχανίες ελαττώθηκαν, ο αέρας καθάρισε πολυ, κ οι μετακινήσεις γίνονται ομαδικά προς την εργασία μας. Απολαμβάνουμε τη συντροφιά με κάθε ευκαιρία. Η τεχνολογία συνεχίζει την κούρσα της, προς νέες κατευθύνσεις: περισσότερα φάρμακα, περισσότερα μέσα για καθαρό πλανήτη. Όλα αυτά για να γίνουν χρειάστηκε να στραφούμε σε πολιτικούς που έδωσαν προτεραιότητα στον άνθρωπο. Οι θάνατοι των ανθρώπων από τον ιό, τους έπεισαν να στραφουν σε πιο ουσιαστικές πολιτικές. Ευτυχώς τα κράτη συνεργάζονται κ η παγκοσμιοποίηση πήρε ένα νόημα ανθρωπιστικό. Χαίρομαι που έστω κ μετά από τόσους θανάτους πήρανε το μήνυμα, κ αυτό το μήνυμα ήθελα να σας στείλω κ εσάς, πίσω στα 2020. Μην περιμένετε να δείτε τους θανάτους για να καταλάβετε τι αξίζει η ζωή, ο άνθρωπος, η φύση, η παρέα, η ποιοτική εργασία. Μην σπαταλάτε χρόνο για ανούσια πράγματα. Σήμερα είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω μια διάλεξη για τον αγαπημένο μου συγγραφέα κ πήρα βαθιά ικανοποίηση. Δεν άφησα τη βαρεμάρα να με σταματήσει. Πλέον σκέφτομαι ότι οι στιγμές μου μπορούν να αθροιστούν σε μικρές ευτυχίες. Κ έτσι τις φτιάχνω. Οι λύπες μου κ τα άγχη μου ελαττώθηκαν. Τίποτα δεν είναι τόσο σοβαρό όσο η υγεια μας κ η ζωή. Πλέον προσδευω σε βάθος κ όχι σε πλάτος. Οι αλλαγές που έγιναν κ στα σχολεία είναι καταλυτικές. Μπήκαν μαθηματα επικοινωνίας, κοινωνικών δεξιοτήτων, διαχείρισης κρίσεων κ γνωριμίας με τα δύσκολα συναισθήματα. Κανείς πλέον δε νιώθει ενοχές. Όλοι προσπαθούμε για το καλύτερο, κ είμαστε πιο ελαστικοί με το λάθος του συνανθρώπου. Όλα αυτά μας τα δίδαξαν οι νεκροί του κορονοϊού. Κάποιοι έπρεπε να πεθάνουν για να ανοίξουν τα μάτια των ανθρώπων. Αν στέλνω ένα μήνυμα σε σας είναι επειδή θέλω να δω κ εσάς να Ζείτε σε έναν τέτοιο κόσμο. Να απολαύσετε όσα απολαμβάνω κάθε μέρα εγώ. Εσείς που είστε η επόμενη καθαρή γενιά, απαιτηστε κ παλειψτε για μια ζωή καθαρή κ βαθιά. Σε όλα τα επίπεδα. Σας χαιρετώ Η δασκάλα σας